

РЕШЕНИЕ

гр. София, 15.11.2011 година

Софийски градски съд, Търговско отделение VI-1 състав, в закрито заседание на 15.11.2011 година в състав:

Председател: Димана Йосифова
Членове: Жаклин Комитова
Ивайло Младенов

като разгледа докладваното от съдия Йосифова ч.гр.д.№ 12594 по описа на СГС за 2011г. и за да се произнесе взе в предвид следното:

Производството е по реда на чл. 435-438 от ГПК и по чл.460 и сл. от ГПК.

Образувано е по повод на подадени две жалби от длъжника [REDACTED], против извършените процесуални действия на ЧСИ Ирина Митова - Кирезиева с рег.№ 839 от списъка на КЧСИ по н.д.20108390400 [REDACTED] постановление за разпределение от 26.07.2011г и постановление за възлагане от 30.08.2011г.

1. Жалбата с вх. № 3900/01.08.2011г., е подадена пред ЧСИ от длъжника [REDACTED], със седалище и адрес на управление в гр. София, [REDACTED] на основание чл. 462, ал.2 от ГПК срещу Разпределение от 26.07.2011г. С тази жалба се оспорва и размера на определеното адвокатско възнаграждение на присъединения възискател [REDACTED] определено по присъединеното н.д.645/2011г на [REDACTED] в размер на 4 877 лева като прекомерно и в нарушение на чл.10 от Наредба №1/2004г на ВАС за минималния размер на адвокатските възнаграждения. Моли съда да намали определеното адвокатско възнаграждение до съответните нормативно установени размери от 1313 лева съгласно чл.10 ал.1 и ал.2 вр. Чл.7 ал.2 т.4 от наредбата и във вр. с чл.78 ал.5 от ГПК.

2. Жалбата с вх. № 4730/07.09.2011г., е подадена пред ЧСИ от длъжника [REDACTED], със седалище и адрес на управление в гр. София, [REDACTED] на основание чл. 435 и сл. от ГПК срещу Постановление за възлагане на недвижим имот от 30.08.2011г.

3. С Молба с вх.№98371/ 03.11.2011г, подадена пред Софийски градски съд по вече образуваното ч.гр.д.12594/011г по описа на СГС, VI-I състав, жалбоподателя [REDACTED] прави искане и по реда на чл.438 от ГПК, съдът да постанови СПИРАНЕ на изпълнителното производство по н.д.20108390400379.

1. По Жалбата с вх. № 3900/01.08.2011г., е подадена от [REDACTED], със седалище и адрес на управление в гр. София, [REDACTED] на основание чл. 462, ал.2 от ГПК срещу Разпределение от 26.07.2011г.

ВЯРНО
СЕКРЕТ

-434-

ИВАЙЛО МЛАДЕНОВ

Софийски градски съд след като обсъди доводите на жалбоподателя и събраише по делото доказателства намира следното:

Жалбата е допустима. Подадена е в законоустановения по чл.436 ал.1 ГПК седмодневен срок, от уведомяването на длъжника. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Взискателя [REDACTED] в законоустановения тридневен срок по чл.436 ал.2 от ГПК прави възражение, срещу жалбата. Присъединения взискател [REDACTED], също в законоустановения срок е подал становище по жалбата.

Частния съдебен изпълнител Ирина Кирезиева с рег. 839 при КЧСИ по реда на чл.436 ал.3 ГПК е дал обяснения по обжалваните действия с мотиви вх.№ 84669/28.09.2011г към които е приложил и фотокопии от цялото и.д.20108390400 [REDACTED] ведно със постановление за разпределение от 26.07.2011г и постановление за възлагане от 30.08.2011г.

Съдът счита, че частната жалба е подадена от легитимирано лице. Подадена е по реда на чл.463 ал.1, ал.2 ат ГПК и с нея се обжалва действие на съдебния изпълнител, изразяващи се в извършено Разпределение по чл.460 и сл. от ГПК от 26.07.2011г.

От представените доказателства по и.д.№20108390400 [REDACTED], както и от мотивите на ЧСИ Кирезиева, и от представените възраженията на взискателя и присъединения взискател, следва да се направи извод, че е неоснователен доводът на жалбоподателя, за това че ЧСИ не е изпратил съобщение до Националната Агенция за приходите за извършеното разпределение и това обстоятелство е съществено нарушение, което налага отмяната на извършеното разпределение от 26.07.2011г. Видно от представените доказателства по изпълнителното дело, ЧСИ Кирезиева е уведомил НАП за започнатото принудително изпълнение. В разпределението са включени суми само за извършени разноси по принудително изпълнение- по основното изп.дело № [REDACTED] год., и по присъединените изп.дела № [REDACTED] год. и [REDACTED] год. по описа на ЧСИ Ирина Митова-Кирезиева и присъединеното изп.дело № [REDACTED] 1 год. по описа на ЧСИ Мариян Петков. Разноските по изпълнителното дело са привелигировани вземания и като такива се ползват с право на предпочитително удовлетворение. По тези съображения публичните вземания на НАП срещу [REDACTED] не участва в Разпределението, но интересите на фиска не са засегнати от обжалвания акт на съдебния изпълнител. Жалбоподателят /длъжникът по цитираните изпълнителни дела-основно и присъединени/ няма правен интерес да обжалва на това основание извършеното разпределение- неизпращане на съобщение до НАП за извършеното Разпределение.

Освен това от представените по и.д.№ 20108390400 [REDACTED] доказателства е видно, че НАП е уведомило, ЧСИ, че за публичните вземания срещу [REDACTED] и [REDACTED] са наложени обезпечителни мерки-възбрани на недвижими имоти, т.е публичните вземания на НАП са обезпечени и интересите на фиска не са застрашени в резултат на извършеното разпределение.

Неоснователна е и жалбата във втората си част относно включения в разпределението, адвокатски хонорар в размер на 13 000 лева съгласно протокол за сметка, представляващ разноси на взискателя на [REDACTED] по изп.д.№ [REDACTED] с мотивите, че размерът му е прекомерен.

Настоящия състав приема, че размера на адвокатския хонорар по изп.д.№ [REDACTED] г, длъжникът е следвало да оспорва поради неговата

прекомерност, пред самия ЧСИ Бизов, по изп.д.№ [REDACTED] г, преди присъединяването.

Неоснователни са и възраженията относно размера на включения в Разпределението адвокатски хонорар по присъединеното изпълнително дело № [REDACTED] год. по описа на ЧСИ Мариян Петков. И по отношение на този адвокатски хонорар, следва да се приеме, че жалбоподателя е имал възможност съевременно да възрази срещу прекомерността на това възнаграждение в хода на изп.д.№ [REDACTED] год. Освен това от представените доказателства - Удостоверение и молбата за присъединяване е видно, че ЧСИ Ирина Митова- Кирезиева е била длъжна да приеме и включи въпросния размер на адвокатско възнаграждение в разпределението.

По повод на жалбата, а и в доказателствата представени по и.д.№20108390400 [REDACTED] липсват доказателство / молби/ от която да е видно, че длъжникът е възразил съевременно против прекомерността на адвокатските възнаграждения, с изрични молби за намаляването им, адресирани до съответния съдебен изпълнител, който като решаващ орган в изпълнителното производство, има право да намали размера на адвокатското възнаграждение в съответствие с Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, но ЧСИ Ирина Кирезиева не е сезирана в тази посока от длъжника.

Освен всичко изложено от представените по и.д.№20108390400 [REDACTED] доказателства е видно, че размера на вземането на вискателя по изп. дело № 20108390400 [REDACTED] и присъединените към него изпълнителни дела надхвърля общата сума от 400 000,00 лева. От огромния обем доказателства, представени и пред съда е видно, че последното изпълнително дело, наред с присъединените дела представлява фактическата сложност, а по-конкретно самите изпълнителни действия са комплицирани и твърде сложни. Тази сложност се подсилва и от обстоятелството, че основното вземане и на държавата към длъжника, е твърде голямо, приблизително 8 000 000 лева.

Настоящия състав приема, че не са налице предпоставките за намаляване на адвокатското възнаграждение, поради неговата прекомерност и поради нарушение на разпоредбата на чл.10 от Наредба №1/2004г на ВАС за минималния размер на адвокатските възнаграждение по реда на чл.78 ал.5 от ГПК във вр. с чл.10 ал.1 и ал.2 вр. Чл.7 ал.2 т.4 от наредбата. Молбата за намаляване на определеното адвокатско възнаграждение на присъединения вискател „Екотой сервиз“ ООД определено по присъединеното и.д. [REDACTED] г на ЧСИ Мариян Петков в размер на 4 877 лева като прекомерно и в нарушение на чл.10 от Наредба №1/2004г на ВАС за минималния размер на адвокатските възнаграждение, следва да се остави без уважение.

От изложеното, а и съгласно разпоредбата на чл. 460 от ГПК следва да се приеме, че Разпределението по чл.460 от ГПК се прави, когато събраната по изпълнителното дело сума е недостатъчна за удовлетворяване на всички вискатели, като най-напред се отделят суми за изплащане на вземанията, които се ползват с право на предпочтително удовлетворение. А такива вземания, съгласно чл.136, т.1 ЗЗД, са разноските по изпълнителното дело. Видно от протокол за сметка за размера на вземането на „ [REDACTED] ” ООД към 26.07.2011г., вискателят има направени следните разноски:

по изп. дело № 20108390400 [REDACTED] (след приспадане на платени суми) - 56 691,00 лева;

по прехвърленото вземане по изп.д.№ 20108390400 [REDACTED] и

по изп.дело 20108390400 [REDACTED] - 80 000,00 лева (съставляващи изцяло разноски);

по присъединеното изп. дело № 20118390400 [REDACTED] - 10 026,00 лева.

- 436 -

ВЯР
СЕКРЕТ

ЧАПА
[REDACTED]

От мотивите на ЧСИ Кирезиева е видно, че общия размер на разноските е 146 717 лева, а от продажната цена на имота, възложен на вискателя, се покриват единствено направените от него разноски по общо четири броя изпълнителни дела, като остава дори неизплатен остатък.

Безспорно установено е , че посочените вземания за разноски следва да се удовлетворят преди вземането на държавата. В този смисъл е и чл.136. т.1 от ЗЗД. Вземането на държавата съгласно чл.136. т.6 от ЗЗД е на следващия ред.

От представените по и.д.20108390400 писмени доказателства е видно, че към дата 08.09.2010г, е имало три висящи изпълнителни дела по описа на ЧСИ Ирина Кирезиева - изп.д.№20108390400, изп.д.№20108390400 (присъединено към изп.д.№20108390400) и изп.д.№20108390400 (настоящото). Съгласно разпоредбата на чл.456, ал. 2 и ал. 3 ГПК, присъединяване на кредитори в едно изпълнително дело става с писмена молба и изпълнителен лист или удостоверение от съдебен изпълнител, че листът е приложен в друго изпълнително дело. В конкретния случай изпълнителните дела са съединени за общо разглеждане, като изп.д.№20108390400 е присъединено към изп.д.№20108390400. Безспорно е че между страните, по изп.д. № 20108390400 (към което е присъединено изп.д.№ 20108390400) е налице влязло в сила разпределение от 23.07.2010г., което не е обжалвано от длъжника **„БЪЛГАРСКО ЕНЕРЖИТИЧНО ОБЩЕСТВО“** и съгласно него вискателят **„ООД има неизплатен остатък от вземането си по тези две изпълнителни дела към 23.07.2010г. в размер на 82 759, 15 лева, като вземането на „ [REDACTED] в размер над 80 000,00 лева, е изцяло за разноски.**

Съдът приема, че сумата от 80 000,00 лева е за разноски и не е с неопределен произход./ Протокол за сметка за размера на вземането на **„ [REDACTED] ООД, е приложен по и.д.№20108390400/ стр.295/.**

Безспорно е , че разноските, реализирани от ЧСИ **„ [REDACTED] в във връзка с предприетите действия по принудително изпълнение по отношение на имоти, чиято стойност многократно надвишава главницата по делото, са посочвани от вискателя по реда на чл.426, ал.2 ГПК. В молбата си до **„ [REDACTED] в , като начин на изпълнение вискателят **„ [REDACTED] е посочил опис и публична продан на процесните недвижими имоти. Длъжникът не е предложил друг начин на изпълнение - чл. 443 ГПК. Описът върху процесните имоти е извършен от ЧСИ Александър Бизов и разноските по описа на имотите са надлежно внесени от вискателя по делото, което е безспорно и за което са издадени сметки по чл. 79 от ТТРЗЧСИ и данъчни фактури. Разноските по изпълнителното дело се ползват с право на предпочтително удовлетворение съгласно чл.136, т.1 ЗЗД, поради което те първи се погасяват при всяко разпределение.******

По изложените съображения, съдът приема, че жалбата с вх. № 3900/01.08.2011г., подадена от **„ [REDACTED] БУЧ 1395 [REDACTED] , със седалище и адрес на управление в гр. София, **„ [REDACTED] , на основание чл. 462, ал.2 от ГПК срещу Разпределение от 26.07.2011г. е неоснователна.****

2. По отношение на жалба с вх. № 4730/07.09.2011г. срещу Постановление за възлагане от 30.08.2011г.

Жалбата е допустима. Подадена е в законоустановения по чл.436 ал.1 ГПК седмодневен срок, от уведомяването на длъжника. Разгледана по същество жалбата е неоснователна. Видно от съдържанието на жалбата, длъжникът **„ [REDACTED] с”, **„ [REDACTED] че възложеният на вискателя недвижим имот не е негова собственост. Той имал****

- 434 -

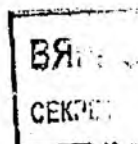
ВЯР
СЕКРЕ

ААПА
Елис

само права на управление и ползване на посочения имот. Собственик на продадения имот била държавата. Само по себе си това твърдение сочи на недопустимост на жалбата, ако се приеме, че процесният имот не е собственост на длъжника, то той няма правен интерес да обжалва издаденото по делото постановление за възлагане - съгласно константната съдебна практика, длъжникът не може да бъде увреден, ако е продаден чужд имот, тъй като това не уврежда неговата правна сфера. В този смисъл длъжникът няма правен интерес да обжалва действия на съдебния изпълнител, с които изпълнението се насочва върху имущество, което не му принадлежи - в този смисъл определение от м. август 2007 г. по ч.гр.д.1247/2007 г. на ВКС, III ГО. Безспорно е по делото, че възложения на [REDACTED] недвижим имот е предоставен от държавата на [REDACTED]" с РМС № 787/29.11.2000 г. и че за него е съставен Акт № 06129 за държавна собственост (частна), съставен на 27.09.2006 г. от Област София, отдел „Държавна собственост“ на основание посоченото РМС. Безспорно е, че длъжникът [REDACTED]", е държавно предприятие по смисъла на чл. 62, ал. 3 от ТЗ, образувано е със Закона за преобразуване на [REDACTED] на министерството на транспорта и [REDACTED] на комитета по пощи и далекосъобщения в държавни предприятия /ЗПСВВМТВКПДДП/. Съгласно чл. 8 от посочения закон за осъществяване на дейността на предприятията по този закон държавата им предоставя за ползване и управление имущество - публична и частна държавна собственост. В разпоредбата на чл. 10, изр. второ от този закон /ЗПСВВМТВКПДДП/, предприятията отговарят за своите задължения с предоставеното им имущество - частна държавна собственост. В конкретния случай възложеният недвижим имот е частна държавна собственост и същият е предоставен за ползване на длъжника [REDACTED] "предпр. [REDACTED]", и държавата отговаря с това имущество за задълженията на предприятието. Тази отговорност на държавата представлява отговорност за задълженията на трето лице, с която държавата е обременена със закон. Следователно всеки кредитор за своите вземания срещу [REDACTED]" би могъл да се удовлетвори като насочи изпълнението върху имуществото - частна държавна собственост, които държавата е предоставила за ползване и управление. В този смисъл са и правилата на последния устройствен акт на [REDACTED] - Правилник за дейността и структурата на [REDACTED]" /ПДС [REDACTED]/, обн. в „Държавен вестник“, бр.14 от 2010 г., който (чл.7, ал.2 от ПДС [REDACTED]) изрично предвижда, че [REDACTED]" отговаря за задълженията си при изпълнение на основния си предмет на дейност с предоставеното му имущество - частна държавна собственост.

В жалбата си длъжникът твърди, че са налице пороците на чл.435 ал.3 предл. второ. Твърди, че наддаването при публичната продажба не е извършено надлежно, тъй като по начина, по който била възобновена (започнала по изп.д.№ 20108500400 [REDACTED] по описа на ЧСИ [REDACTED], а е приключена след прехвърлянето на изпълнителното дело при ЧСИ Ирина Кирезиева), пречатствала участието на евентуалните надавачи, които да предложат по-висока цена. Надлежното/ненадлежното/ наддаване може да се установи единствено на базата на Протокола за обявяване на наддавателни предложения от 13.09.2010 г., а не е свързано по никакъв начин с протичането на публичната продажба. Съгласно чл.435, ал.3 от ГПК, длъжникът може да обжалва постановлението за възлагане на две основания: когато наддаването при публичната продажба не е извършено надлежно или когато имуществото не е възложено на най-високата предложена цена. С Постановление за възлагане от 30.08.2011 г. лимотът е

- 438 -

ИАПА
Елиса

възложен наново на „[REDACTED]“ ООД, след като съдебния изпълнител е констатирал, че обезпечителната заповед от 14.09.2010г. е обезсилена от Софийски апелативен съд с Определение от 24.11.2010г. на ГО, първи състав по ч. гр.д. № 1557/2010 г., т.е. отпаднали са предпоставките за спиране на изпълнението по изп.д.№ 20108390400[REDACTED]. Жалбоподателя твърди, че неправилно имотът е бил възложен от съдебния изпълнител повторно на вискателя „[REDACTED]“ ООД, без да е извършено ново обявяване съгласно разпоредбата на чл. 497 ГПК. Разпоредбата на чл.497 ГПК визираща случаите на ново обявяване на проданта при отмяна на постановление за възлагане в някоя от двете хипотези на основание чл.435 ал.3 - поради това, че наддаването не е извършено надлежно или имуществото не е възложено на най-високата предложена цена, както и в специалната хипотеза на чл. 497 ГПК - в случай че продажбата бъде обявена за недействителна по чл.496 ал.3 ГПК. В конкретния случай нито една от посочените три хипотези не е налице. Освен това в мотивите на СГС по ч.гр.д.11445/010г с което е отменено постановлението за възлагане от 16.09.2010г. се свеждат единствено до приетото от съда обстоятелство, че към момента на възлагателното постановление изпълнителното дело е спряно с Определение на СГС от 14.10.2010г., постановено по гр.д.№10223/2010г. Съдът е приел, че поради настъпилото спиране на изпълнителното производство по делото постановлението за възлагане не е следвало да бъде издадено. Безспорно е, че при отмяна на акт на съдебния изпълнител съответното изпълнително действие - отменено от съда, следва да се преповтори съгласно мотивите и указанията на съда за отмяната на действието. Във връзка с дадените указания на съда и поради обстоятелството, че обезпечителната заповед от 16.09.2010г. е обезсилена с посоченото определение на САС, и поради обстоятелството, че са отпаднали са пречките, визирани от СГС, за издаване на постановлението за възлагане от 16.09.2010г, ЧСИ Кирезиева по и.д.№20108390400[REDACTED] е издала последващото постановление за възлагане от 30.08.2011г. в полза на същия купувач. В решението на СГС от 30.05.2011г. по обжалваното постановление за възлагане от 16.09.2010г. не са посочени други нарушения на тръжната процедура по делото досежно възложения недвижим имот. Съдът се е позовал на настъпилото спиране на изпълнителното производство и е приел, че постановлението за възлагане не е следвало да бъде издавано. Настоящата състав приема, че по повод на това обжалване, съдът не се е произнесъл по всички наведени от жалбоподателя оплаквания и твърдения за нарушения, по повод на постановлението за възлагане от 14.09.2010г. В конкретния случай СГС в решението си от 30.05.2011г., постановено по гр.д. № 11445/2010г. се е произнесъл единствено по постановлението за възлагане от 16.09.2010г и то във връзка с постановеното спиране на изпълнението по и.д.№20108390400[REDACTED]. Съдът не е намерил никакви други нарушения на тръжната процедура по изп.дело № 20108390400[REDACTED], в противен случай е бил длъжен да ги изложи. Недопустимо е длъжникът да навежда твърдения за нарушения на тръжната процедура, предхождащи по време констатираното от съда нарушение - издаване на постановление за възлагане към момент, в който изпълнителното дело е било спряно - 16.09.2010г. Следва да се приеме, че ако такива нарушения са били констатирани от съда, доколкото те са били предмет на предходната жалба на длъжника срещу постановлението за възлагане от 16.09.2010г., отмяната на възлагането щеше да има за предмет и тези нарушения, за да бъде своевременно коригирана процедурата по проданта на имота. Настоящата състав приема, че досежно внасянето на задатъци от страна на „[REDACTED]“ ООД по тръжната процедура, протекла за възложения недвижим имот ПИ 724, както и оплакванията досежно възобновяване на публичната продажба от ЧСИ Ирина Кирезиева. Безспорно не следва да се произнася, поради обстоятелството, че последните са били предмет на обжалването на постановлението за възлагане от

- 439 -

ВЯР
СЕКРЕТ
ИРИНА
2011

16.09.2010г. и са били съобразени от съда като неоснователни, тъй като не са посочени като нарушения, водещи до отмяна на възлагането.

По отношение на оплакването на [REDACTED] до [REDACTED] " [REDACTED] " досежно броя на наддавателните предложения, подадени от [REDACTED] " ООД, и необходимия брой задатъци, настоящия състав приема, че на основание разпоредбата на чл. 489, ал. 3 ГПК вискателят не внася задатък, когато вземането му не надвишава размера на сумата от необходимите задатъци според броя на подадените наддавателни предложения. От представените по и.д. № 20108390400 [REDACTED] писмени доказателства, както и от мотивите на ЧСИ Кирезиева и възраженията на вискателя, [REDACTED] " ООД, видно, че последния има подадени 10 броя наддавателни предложения, за които следва да бъдат внесени задатъци в размер на 135 000, 00 лева (10 x 13 500,00 лева) се явяват надлежно подадени, тъй като към 10.09.2010 г. вискателят е имал вземане по изп.д. № 20108390400 [REDACTED] в размер на 138 956, 90 лева, респ. вземането му е надвишавало броя на подадените наддавателни предложения, за които следва да внесе задатъци.

По отношение на оплакването на на [REDACTED] [REDACTED] , че наддаването по публичната продан на имота - ПИ № 724 не била извършена надлежно, защото след спирането на публичната продан при ЧСИ Бизов в последния ден от проданта - 23.08.2010 г. е извършено прехвърляне на изпълнителното дело и проданта е продължена при ЧСИ Ирина Кирезиева за един ден - на 10.09.2010 г. като последен ден на проданта, след като е била възобновена проданта на имота- ПИ № 724. Разпоредбата на чл. 435, ал. 3 ГПК, не допуска обжалване на проданта при тези оплаквания. Освен това настоящия състав приема, че за спирането и възобновяването на изпълнителното производство следва да се прилагат правилата на гражданското съдопроизводство - чл. 229 и чл. 230 ГПК. Съгласно чл. 230, ал. 3 ГПК, при възобновяването производството започва от онова действие, при което е било спряно. Това е още по-необходимо в изпълнителното производство, а най-вече в процедурата по една спряна публична продан, в която може вече да са налице и внесени задатъци, които не са оттеглени от наддавачите в очакване на деня на възобновяване на публичната продан. Законът не съдържа правна уредба относно случаите на продължаване на спрени публични продани по изпълнителни дела. Публичната продан на имота - ПИ № 724 по изп.д. № 20108500400 [REDACTED] на ЧСИ [REDACTED] е била насрочена и е протекла в периода от 23.07.2010 г. - 23.08.2010 г., когато е била спряна по искане на вискателя [REDACTED] - в последния й ден. След образуване на изпълнително дело № 20108390400379 при ЧСИ Ирина Кирезиева вискателят [REDACTED] е подал молба за възобновяване на производството по публичната продан на имота. Съдебният изпълнител, след като е констатирал, че публичната продан на имота- ПИ № 724 е била спряна в последния ден от срока, без да е отбелязан часа на спиране, с Протокол от 09.09.2010г. е постановил да бъде възобновена и продължена за срок от един ден, колкото е остатъка от срока до приключването й. Така продължената публична продан е била разгласена в съответствие с чл. 487 ГПК, всички страни са били надлежно уведомени, а обявлението за възобновената публична продан и протокола за разгласяването са били регистрирани. Вследствие на тези действия са подадени 11 наддавателни предложения, а представител на длъжника [REDACTED] [REDACTED] " е присъствал на тръжната процедура. Съдът приема, че месечният срок на проданта е бил прекъснат, но впоследствие е бил възобновен и публичната продан на имота- ПИ № 724 е протекла съгласно закона в установения месечен срок. В теорията, а и в практиката на съдилищата по повод на обжалване на действията на съдебния изпълнител, се е наложило, че сирането на изпълнителното производство, при правната си същност, се свежда до три момента: забрана за извършване на

440 -

ВЯРГ	НАДА
СЕКРЕТ	

[Handwritten signature]

процедурни действия, запазване валидността на вече направените, възможност за осъществяване на последващи процедури, след отпадане на пречките, наложили спиране на процеса. След възобновяването изп. производство следва да продължи от това действие, по което е постановено спирането", поради което „с възобновяването остава да се довърши изтичането на срока на публичната продажба от един работен ден". В този смисъл е и Решение №25/17.01.2008 год. на СГС, ГК, I отд., по гр.д. №88/2008 год. По изложените съображения, настоящия състав приема, че жалбата на [REDACTED] срещу Постановление за възлагане от 30.08.2011г. на недвижим имот - поземлен имот пл.№ 724, находящ се в гр. София, р. Кремиковци, кв. Челопечене, е неоснователна.

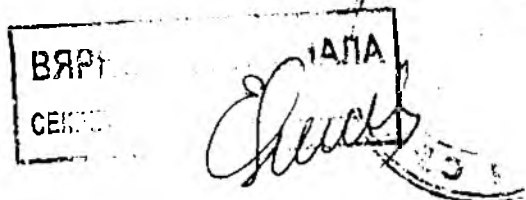
3. По Молбата с вх.№98371/ 03.11.2011г. подадена пред Софийски градски съд по вече образуваното ч.гр.д.12594/011г по описа на СГС, VI-I състав, с която жалбоподателя [REDACTED] прави искане и по реда на чл.438 от ГПК, за СПИРАНЕ на изпълнителното производство по и.д.20108390400.

По изложените по-горе мотиви по повод на обжалваните действия на ЧСИ Кирезиева по реда на чл.462 ал.2 от ГПК и по реда на чл.435 ал.3 от ГПК, съдът приема, че не са налице и предпоставки за СПИРАНЕ на изпълнителното производство по и.д.20108390400 по реда на чл.438 от ГПК. Молбата с вх.№98371/ 03.11.2011г, подадена пред Софийски градски съд по вече образуваното ч.гр.д.12594/011г по описа на СГС, VI-I състав, с която жалбоподателя [REDACTED] прави искане и по реда на чл.438 от ГПК, за спиране на изпълнителното производство по и.д.№20108390400, следва да се остави без уважение. Настоящия състав приема, че не са налице и предпоставките на чл. 432 от ГПК, за да се постанови СПИРАНЕ на изпълнителното производство по и.д.20108390400. Извършените изпълнителни действия по и.д.№20108390400 -Разпределение от 26.07.2011г и постановяване на Постановление за възлагане на недвижим имот от 30.08.2011г на ЧСИ Ирина Кирезиева с рег.№ 839 на КЧСИ са правилни и законосъобразни, по изложените в мотивите на решението съображения. Воден от горното Софийски градски съд,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх. № 3900/01.08.2011г., е подадена от длъжника [REDACTED], със седалище и адрес на управление в гр. София, [REDACTED], на основание чл. 462, ал.2 от ГПК срещу Разпределение от 26.07.2011г, по и.д.№20108390400, като неоснователна.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх. № 3900/01.08.2011г., е подадена от длъжника [REDACTED], БИК [REDACTED], със седалище и адрес на управление в гр. София, [REDACTED] и в частта в която на основание чл. 78 ал.5 от ГПК се иска намаляване на размера на определеното адвокатско възнаграждение на присъединения взыскател [REDACTED] ООД определено по присъдението и.д. [REDACTED] 2011г на ЧСИ [REDACTED] в размер на 4 877 лева като прекомерно и в

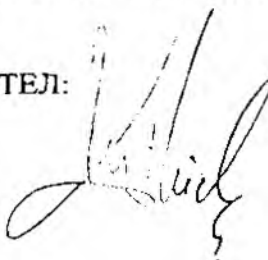
нарушение на чл.10 от Наредба №1/2004г на ВАС за минималния размер на адвокатските възнаграждения, като неоснователна.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ Жалбата с вх. № 4730/07.09.2011г., е подадена пред ЧСИ от длъжника [REDACTED] е", ЕИК [REDACTED], със седалище и адрес на управление в гр. София, р. Красно село. [REDACTED] на основание чл. 435 и сл. от ГПК срещу Постановление за възлагане на недвижим имот от 30.08.2011г по и.д.№20108390400 [REDACTED], като неоснователна.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ Молба с вх.№98371/ 03.11.2011г, подадена пред Софийски градски съд по вече образуваното ч.гр.д.12594/011г по описа на СГС, VI-I състав , от [REDACTED] с искане по реда на чл.438 от ГПК , за СПИРАНЕ на изпълнителното производство по и.д.№ 20108390400 [REDACTED], като неоснователна.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и неподлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

